

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO (LETO) XXVII. (21)

No. (štev.) 16

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

18. aprila 1968

Namesto svobode nové grožnje

Poročila iz domovine, ki jih objavljamo tudi v našem listu, govore o poglobljenem verskem čutenju ljudstva, potrjujejo, da je vedno več ljudi, ki obiskujejo cerkve, izpolnjujejo verske dolžnosti in žive po veri. Vedno več je ljudi, ki spoznavajo, da jim materialistični nauk, ki ga oznanja komunizem in po katerem ureja vse svoje delovanje, ne more prinesiti prave sreče, ampak samo razočaranje in notranji razkroj pri poedincih, v družinah in v družbi. Moralno razdejanje med mladino je takšno, da vzbuja zaskrbljenost. Zato na drugi strani tako pomlajena in močna rast ter vzpon verskega čutenja. Vse to je komuniste presenetilo. Mislili so namreč, da so z nasiljem in preganjanjem le ubili vero med ljudmi. So pač pozabili iz zgodovine, da je preganjanje kat. Cerkev vedno sledila njena pomlajena rast.

Znano je, da komunisti zapravljajo na stotine milijonov dinarjev za svojo propagando in za svoj tisk. Pa ne gre v promet. Ljudje ga ne marajo brati. Ga odklanjajo. Z veliko ljubeznijo pa segajo po Družini, ki je n. pr. za Veliko noč izšla v nakladi 130.000 izvodov in v kar štirih izdajah in sicer za Ljubljano-mesto, ljubljansko nadškofijo, za mariborsko škofijo in za Slovensko Primorje. Tako velike naklade nima doma noben komunistični list.

Komunistom gre to na živce. Prav tako dejstvo, da vedno več staršev pošilja svoje otroke k verouku, da se mladina rada zbira okoli cerkva, kjer se tudi igrajo in se marsikaj pametnega in koristnega nauče. Komunisti otrok ne morejo privabiti na svoje pridrevne niti z darili. Tista, ki je pri njih, se jim začne puntati, kakor hitro malo doraste in začne misliti s svojo glavo.

Spričo vsega tega so komunisti zaglani krik po vsej deželi: Klerikalizem se vrača v Slovenijo. To je pa pri njih beseda, ob kateri komunisti podivjajo in začno groziti na vse strani ter bití plat zvona, da so v nevarnosti pridobitve narodno-osvobodilnega boja.

V takem vzdušju sta se v Ljubljani v začetku aprila sestala predsedstvo in izvršni odbor Socialistične zveze delovnega ljudstva pod predsedstvom Janeza Vipotnika. Skupna seja je bila posvečena samo vprašanjem vere in Cerkev z vidika vloge in nalog, ki jih ima SZDL.

Poročilo, ki je bilo izdano po konferenci, vsebuje opozorilo katoliški duhovščini na meje, ki se jih mora strogo držati v svojem delovanju.

To je omejeno zgolj na cerkev in se ne sme razširjevati na kakršnokoli dejavnost, ki ne bi bila strogo verskega značaja. Se pravi: ne sme poskušati obnavljati prosvetnega in kulturnega dela, ne sme posegati v šport, ne sme nuditi vernikom niti najmanjše zabave. Po zatrjevanju Socialistične zveze ima samo ona dolžnost in pravico do vsestranske dejavnosti v družbi. Vsak polzikus „vzpostavljanja vzporednih struktur v našem družbeno-političnem sistemu je vračanje na staro, v revolucionarnem boju odpravljeno stanje. Nevarnost klerikalizma obstoja vse dotlej, dokler se v kakršnikoli obliki javljajo težnje po posebnem organiziranju vernikov za zadeve splošno človeškega pomena izven religioznega področja, v propagiranju katoliških nazorov izven področja vere, v postavljanju katoliške socialno-politične, kulturne in ekonomske doktrine kot edine možnosti pravične družbene ureditve. Naša družba ne dopušča vnasanja verske nestrpnosti med ljudi, še posebej, če se le-ta poskuša vsajati v zavest otrok in mladine. V nekaterih cerkvenih dejavnostih se vse češče javlja podcenjevanje ravnanja neverujočih državljanov in javnem in zasebnem življenju ter odnosih med ljudmi... Zato SZDL poudarja, da mora Cerkev spoštovati svobodo neverujočih ter v lastnih vrstah odstranjevati nestrpnost, omalovažujoč in ponižujoč odnos do ljudi drugačnih nazorov in druge ostanke preteklega borbenega protikomunizma“.

PAVEL VI. POZIVA K MIRU

Papež Pavel VI. je imel na velikonočno nedeljo z balkona bazilike sv. Petra v Rimu govor, v katerem se je dotaknil najbolj perečih problemov današnje dobe.

V zvezi z umorom črnca Kinga v ZDA je dejal, da „predstavlja resno opozorilo svetu ki je močno pretreslo vse človeštvo“.

Nadalje je sv. oče poudaril, da naj se „razisem, nacionalizem, razredno sovraštvo in nadvlada privilegiranih narodov nad slabotnimi umaknejo medsebojni ljubezni“.

Glede napovedi o mirovnih pogajanjih v Vietnamu je Pavel VI. dejal: „Prosimo, naj prizadeti resnično mislijo na vojaško in častno premirje ter začno pravično pogajanja. Izražamo to željo, ki naj jo sprejmejo vsled naše absolutne nevtralnosti in naše srčne ljubezni do narodov in predvsem do ljud-

stev, ki trpijo, da bodo ti prvi koraki hitro vodili k srečnemu zaključku.“

Johnson je medtem odletel iz Washingtona v Honolulu na Havaje, kjer se je sestal na konferenco z ameriški poveljniki na Pacifiku ter z južnokorejskim preds. Čung Hi Parkom.

Ob prihodu je Johnson dejal, da Hanoi doslej ni uradno odgovoril na ameriške predloge o kraju začetnih razgovorov za premirje. „Že dva dolga tedna sta minila, odkar smo skrčili letalska bombardiranja v Vietnamu, pa od Hanoja še nimamo odgovora na naše predloge,“ je komunistom očital Johnson. ZDA so doslej predlagale Vientiane (Laos), Rangoon (Burma), Jakarbo (Indonezija) in New Delhi (Indija) za mesta, kjer naj bi se ameriški delegati sestali s hanojskimi, medtem ko je Hanoi predlagal Varšavo (Poljska) in Phnom Penh (Kambodža).

Varšava in Praga – razvoj v dve smeri

Dosedanji državni predsednik Poljske Edward Ochab je pretekli teden „zaradi slabega zdravja“ podal ostavko. Na njegovo mesto je poljska komunistična partija postavila dosedanjega obrambnega ministra Marjana Sychalskega, prav tako člana partijskega politbiroja, kakor je bil Ochab.

Ochab je bil pristaš partijskega vodje Gomulke, ki je vsled nedavnih nemirov v Varšavi in drugih poljskih mestih poostil nadzorstvo partije nad komunističnimi in nekomunističnimi elementi v državi. Ochab je med študentskimi nemiri omahoval med ostrejšim in milejšim postopkom proti izrednikom ter je tako padel v nemilost v partiji.

Medtem ko na Poljskem partija oostrojuje kontrolo v državi, pa gre razvoj v Češkoslovaški zaenkrat še v slabo češkoslovaškim komunistom.

Slovaški del partije je v svoj centralni komite postavil nove tkim. napredne partije, z nalogo, da izdelajo politični in gospodarski program, po katerem naj bi Slovaška postala čim bolj avtonomna. Nekateri slovaški komunisti zahtevajo sploh popolno neodvisnost slovaške partije od centrale v Pragi. Ni pa še noben slovaški partijec doslej zahteval tudi teritorialne neodvisnosti Slovaške.

Najhujši napad je novi češkoslovaški režim, ki je pred kratkim objavil svoj delovni program, doživel od češkega univerzitetnega profesorja Ivana Svitka, ki je na tiskovni konferenci že 20. marca silovito napadel partijsko vodstvo. Konferenca je ostala v češkoslovaškem tisku neobjavljena, zato pa jo je pretekli teden objavilo praško univerzitetno glasilo študent.

Dasi je novi češkoslovaški komunistični diktator Dubček napovedal večjo svobodo na različnih področjih v državi, prof. Svitak očita novemu partijskemu vodstvu, da je „žejno oblasti“

Za svoje grožnje in nastopanje proti kat. Cerkvi se komunistični funkcionarji Soc. zveze del. ljudstva poleg ustave zatekajo tudi k protokolu o ureditvi odnosov med državo in Cerkvijo. Po komunističnem tolmačenju protokola se je „z njim kat. Cerkev odrekla — tako trdijo — politični aktivnosti, pa tudi drugim dejavnostim, ki niso verska vzgoja. Kljub temu pa je treba tu in tam pri nas ugotoviti, da katoliška Cerkev ne upošteva dovolj stvarnosti, v kateri živi. Dejstvo je, da se del duhovščine ne odreka političnim ambicijam, da poskuša izkoriščati cerkveno dejavnost v politične namene v novih okoliščinah in z novimi političnimi stališči. To je mogoče razbrati v hotenjih Cerkev, da posega na razna področja družabnega življenja, ki nimajo značaja verske dejavnosti, kar je v nasprotju s protokolom. To prihaja do izraza tudi v pisanju verskega tiska.“

Tako v mednarodnem letu Splošne deklaracije človeških pravic komunizem na Slovenskem poudarja nedotakljivost svoje tiranije in vseh področjih in oznanja ter napoveduje, da sploh ni

ter da samo vsled tega, da se obrzhi na oblasti, izvaja tkim. liberalizacijo v državi. Prof. Svitak je pozval češkoslovaške razumnike, naj „izkoristijo sedanjo možnost kritike režima, dokler je še čas“ ter zahteval da „je treba Češkoslovaško iztrgati iz Azije in jo privedi v Evropo, se pravi, iz totalne diktature v odprto družbo, z likvidacijo monopola oblasti in dejanske kontrole partijske manjšine nad večino ter vzpostaviti svoboden tisk in svobodno javno mnenje“.

Pod pritiskom javnega mnenja je češkoslovaška partija začela „preiskavo“ o okoliščinah smrti bivšega češkoslovaškega zun. ministra Masaryka, ki je umrl ob nastopu partije v državi leta 1948. Med prebivalstvom je razširjeno mnenje, da ga je likvidirala partija, medtem ko je bilo uradno objavljeno, da je napravil samomor.

Prav tako so uvedli „preiskavo“ o procesu proti bivšemu partijskemu tajniku Slanskemu, ki je bil leta 1952 z desetimi drugimi partijci obsojen na smrt in ustreljen. Proces je osebno vodil bivši češkoslovaški predsednik Gottwald. Trdijo da je sovjetska policija pripravila obtežilni material proti Slanskemu.

Vsekakor gre razvoj na Češkoslovaškem močno na živce Moskvi, ker je Brežnjev sklical na nujno sejo sovjetski centralni komite, sestojč iz 360 članov. Zadnjikrat se je sestal lanskega septembra.

Med Arabci in Izraelci še vedno ni miru. Do bojev je prišlo med Jordanci in Izraelci tudi med velikonočnimi prazniki. Z obeh strani je posegalo v boje tudi topništvo.

Sovjetska zveza je poslala v vesolje dva umetna satelita Kosmos 212 in 213 brez človeških posadk ter ju med poletom povezala z avtomatičnimi napravami.

misliti na kakršnokoli spremembo v demokratizaciji razmer v Sloveniji in Jugoslaviji, „ker bi bilo to vračanje na staro, v revolucionarnem boju odpravljeno stanje.“

Tako je komunizem na Slovenskem v svoji materialistični zakrknjenosti ostal daleč za sedanjimi komunističnimi oblastniki na Češkem, ki javno zatrjujejo, da mora osem milijonov katoličanov dobiti versko svobodo ter politične pravice kot ostali državljani.

Naj se komunistični oblastniki doma nikakor ne vdajajo samoprevaram, da bodo taki in podobni ukrepi, grožnje ter nove omejitve delovanja verskih ustanov rešile nje same in njihov sistem pred padcem in razsulom. Čas je tisti, ki jim piše sodbo, in čas je tisti, ki bo doprinesel, da se bo zrušila tiranija „organizirane podlosti“, kakor je zapisal rajni dr. Jelenc, ki je komuniste bolje poznal, kakor marsikateri sedanjí njihov funkcionar. Prešla bo gotovo, slovenski narod s svojo vero in demokratičnimi ustanovami bo pa ostal in živel naprej, ko o komunizmu in njegovem zločinskem sistemu nobenega sledu ne bo več.

Hipocresija

El dictador comunista yugoslavo Josip Broz Tito, manifestó durante su visita a Japón entre otras cosas su complacencia con la acción de paz, que se está desarrollando en Vietnam.

Así lo afirmó en Japón. En Yugoslavia en cambio formó comités especiales de ayuda monetaria, en viveres, ropas, medicamentos etc. que son enviados junto a grandes partidas del tesoro nacional al Frente de Liberación nacional comunista en Vietnam del Sur y al gobierno de Hanoi. Igualmente aprovecha en todas las ocasiones que se le presentan para atacar a los Estados Unidos como “agresores en Vietnam” a pesar de conocerse la función defensora que cumplen las tropas de la Unión, frente a la agresión comunista del Vietnam del Norte.

En su odio antinorteamericano los comunistas yugoslavos llegan a extremos inconcebibles. Tal ocurrió en Celje hace poco tiempo: en una manifestación de protesta portaban carteles con leyendas como “¿Oswald, donde estas?” o sea, incitaban al asesinato del presidente norteamericano L. B. Johnson.

Hinavščina

Josip Broz Tito, Jugoslovanski komunistični diktator, je med svojim osem-dnevnim obiskom na Japonskem med drugim zatrjeval, da tudi on pozdravlja mirovno akcijo v Vietnamu.

Tako je govoril na Japonskem. V Jugoslaviji ima pa po vsej državi posebne odbore za zbiranje pomoči v denarju, blagu, živilih, oblekah obuvalu ter ju skupno z obilno državno dotacijo pošilja komunistični narodno osvobodilni fronti v Južnem Vietnamu ter komunistični vladi v Hanoi. Tudi ne opusti nobene priložnosti, da Severne Amerike ne bi napadal kot „napadalca na Južni Vietnam“, čeprav je vsemu svetu znano, da so Južni Vietnam napadli komunisti iz Severnega Vietnama ter so mu ZDA samo priskočile na pomoč.

V svojem sovraštvu do Amerikancev gredo Titovi komunisti celo tako daleč, da so na protestnem zborovanju v decembru v Celju v Sloveniji nosili napise “Oswald, kje si”. T. j. klicali so morilca na ameriškega predsednika Johnsona.

Študentski nemiri v Zahodni Nemčiji

V zahodnem Berlinu je neki nacistični nestrpnež streljal na 28-letnega komunističnega vodjo zahodnonemških socialističnih študentov Rudija Dutschkeja ter ga težko ranil. Zdravniki so mu rešili življenje.

Po vsej Zahodni Nemčiji so na povelje partije izbruhnili med univerzitetnimi študenti nemiri, ki so se sprevergl v težke spopade s policijo. Kiesinger je obtožil komuniste, da izkoriščajo zločin nad Dutschkejem in vodijo izgrede, zahodnonemški notranji minister pa je odletel v Zahodni Berlin, da je osebno proučil položaj.

Levičarske študentske organizacije v Zahodni Nemčiji so se pridružile tzv. socialističnim študentom ter zahtevajo uničenje časopisnih podjetij Axela Springerja, ki ga obtožujejo, da je s svojim pisanjem v verigi protikomunističnih časopisov in revij v Zahodni Nemčiji ustvaril ozračje, v katerem je moglo priti do atentata na Dutschkeja.

Policija je veliko izrednikov aretirala, med njimi tudi 19-letnega sina

zahodnonemškega socialističnega zun. ministra Brandta.

Dutschke je s svojimi 28 leti star univerzitetni študent, ki ga partija vzdržuje na univerzi za vodenje tkzv. socialistične študentske organizacije, v kateri se skriva partijsko vodstvo.

Komunistične partije po drugih zahodnoevropskih državah so pozvale študentske organizacije na demonstracije za Dutschkeja ter so se ji hitro odzvali študentje v Londonu, kjer so demonstrirali pred zahodnonemškim veleposlaništvom.

V Zahodni Nemčiji so se ‘socialistični’ študenti ‘dogovorili’, da ne bodo mirovali prej, dokler ne bodo uničili časopisnega podjetja Axela Springerja. V svoji od partije vodeni taktiki so te študentske organizacije pozvale zahodnonemško protestantsko in katoliško Cerkev, naj se jim pridružita in naj izrednikom dasta na razpolago cerkve za zatočišče pred ‘imperialistično policijo’.

Vzhodnonemški kom. režim v vsem javno podpira nemire v Zah. Nemčiji.

I Z T E D N A V T E D E N

V ZDA se po veličastnih pogrebnih svečanostih za umorjenega voditelja črncev protestantskega pastora dr. Martina Luthra Kinga 9. t.m. vrača mir v ameriška mesta. Tudi nasilje črncev je prenehalo. Medtem pa policijske oblasti še naprej iščejo sledi za morilcem. Doslej ga še niso mogle izslediti. Iskanje morilca je ameriška tajna policija raztegnila tudi na Mehiko.

V nekaterih brazilskih mestih imajo še vedno študentske nemire. Oblasti zatrjujejo, da imajo dokaze, da so zadnji nemiri v Brazilu samo del nemirov in izgrediv, ki so bili pripravljeni v inozemstvu. V Brazilu bi npr. ti nemiri morali doseči vrhunec prvega maja, ko naj bi prišlo do splošnih nemirov in vstaje za zrušenje sedanje vlade. Za-

radi tega je vlada tudi razpustilo široko opoziciionalno fronto biv. guvernerja Lacerde.

V Čilu stavka poštarjev traja kar naprej. Vsi pozivi vlade naj bi se pošteno uslužbenstvo vrnilo na delo, so doslej ostali brezuspešni. Zato je vlada uvedla preiskavo proti njim ter name-rava nad tisoč poštinih uslužbencev odpušiti.

V Španiji so v kopaliskem mestu San Sebastián policijske oblasti na veliko nedeljo preprečile velike slavnosti, ki so jih pripravljali Baski v proslavo svojega narodnega praznika, ki pada na obletnico proglasitve druge španske republike leta 1931. Narodno slavje Baskov je bilo naperjeno proti španski vladi.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Ing. Hugo Rovalletti je novi guverner province Salta. Prisegel je na velikončni ponedeljek pred drž. vladnim tajnikom dr. Colodrerom.

Na praznik argentinske neodvisnosti dne 9. julija bo v Argentini na obisku predsednik urugvajске republike Jorge Pacheco Areco.

Argentinske oblasti so spremenile odn. dopolnile zakon o tiskovinah splošne koristi, ki uživajo poštne olajšave. Nova določila za tujejezični tisk predvidevajo, da morajo tujejezične publikacije objavljati uvodnike ali vsaj glavne članke dvojezično.

Med peronisti so znova spremembe. Perón je odstavil dosedanjeg svojega zastopnika v Argentini biv. maj. Ber-

narda Alberta, ki je zaupna oseba znane peronističnega finančnika J. Antonia, Novi Peronov zastopnik za Argentino je njegovi biv. zunanji minister Jerónima Remorino. Ta se zavzema za ustvaritev političnega bloka z ljudskimi radikali in za pritegnitev še kake politične skupine.

Dr. Guillermo Cano, dosedanji arg. poslanik v Beogradu, je dal ostavko.

Provincijska delegacija za alfabetizacijo v Tucumanu je pozvala vse tiste javne nameščenke, ki so nepismeni ali polnepismeni, da se morajo takoj pri-glasiti najbližjemu učnemu zavodu ter morajo v njem v neuradnem času končati razrede, ki so določeni za osnovnošolski pouk.

Dr. CELESTIN JELENEC UMRL

Dr. Peter Celestin Jelenec je umrl. Ta novica je na veliki petek, dne 12. aprila, na dan Kristusove smrti na križu, šla od ust do ust po slovenskih naseljih Velikega Buenos Airesa in napolnjevala srca vseh slovenskih ljudi z žalostjo. Starega dr. Jelenca, socialista Jelenca, kakor so ga poznali ljudje, so imeli vsi radi. Saj je bil vedno rad s slovenskimi ljudmi. Živo se je zanimal za njihove vsakdanje težave in skrbi, velike in male. Za vsakega je imel dobro besedo. Njegovih strankarsko političnih pristašev med nami je malo. Pa je stari Jelenec s pristaši ostalih slovenskih strank prav lahko govoril tudi o vseh političnih in narodnih vprašanjih, ker je bil do skrajnosti strpen ter je globoko spoštoval in cenil vsako resnično in odkrito politično naziranje. Prav tako svetovnonazorno. Bil je velik človek, človek velikega srca, plemenite srčne kulture, z globokim socialnim čutom za vse trpeče, mož visoko naobražen, človek, ki je v resnici v vsakem človeku gledal človeka, brata. Zato je odklanjal pretirani in ozkosrčni nacionalizem, ker je bil proti vsakemu sovraštvu med ljudmi in narodi. V sedanjih pokoncilski dobi bi lahko rekli: mož, vedno pripravljen na dialog za dobro in pošteno stvar, za dialog, da bi zmagala resnica nad lažjo, pravica nad krivico, svoboda in demokracija nad nasiljem ter tiranijo.

Tega velikega slovenskega moža ni več. Njegova smrt je za slovensko politično emigracijo nenadomestljiva izguba. Padel je kot hrast sredi viharja. Še na cvetno nedeljo, 7. aprila, je bil v Slovenski hiši v Bs. Airesu na seji komisije Narodnega odbora za Slovenijo, ki preučuje predlog za presovno te vrhovne politične ustanove svobodnih demokratičnih Slovencev. Tisti, ki so bili z njim na seji, so ga občudovali. Mož se je za sejo dobro pripravil in je razvijal svoje misli s tako vero v pravilnost svojih trditev, da so ga vsi poslušali z veliko pozornostjo.

Naslednji dan, v ponedeljek, 8. aprila, je znova prišel v Slovensko hišo. Prišel je samo zato, da je prinesel za Svobodno Slovenijo članek "Prvi pojav demokracije, ki je tudi zadnji članek, ki ga je napisal v svojem življenju. Uredniku lista je pripisal, da mu ga pošilja, da ga ob priložnosti objavi „kot mašilo“. Pa ga nismo objavili kot mašilo, ampak kot njegov dragocen prispevek za velikonočno številko. Tega dne se je v obednici še od vseh poslovil in vsem želel srečne in blagoslovljene velikonočne praznike.

Tedaj je bil zadnjič v Slovenski hiši. Nič več ga ne bo. Vsem bo zaradi tega hudo, vsi, ki so ga poznali, ga bodo neizmerno pogrešali.

DR. JELENEC ŽIVLJENJSKA POT

Rodil se je 17. decembra 1884 v Trnju, župnija Slavina na Notranjskem. Decembra lanskega leta je tako izpolnil že 83. leto svojega življenja. Je bil sorodnik msgra. Stanka Premrla. V nižjo gimnazijo je hodil v Kranju, višjo je pa obiskoval v Ljubljani, kjer je leta 1902 maturiral. Pravo je študiral od leta 1904 do 1908 na Dunaju. Od leta 1909 do 1915 je opravljal sodno prakso pri sodiščih v Ljubljani in Trstu, odvetniško prakso pa pri odvetniku dr. Slavcu v Novem mestu. Leta 1915 je bil mobiliziran. Udeležil se je bojev v Galiciji, na fronti ob Soči ter pri Asiagu. Ob koncu vojne je prišel v italijansko vojni ujetništvo, iz katerega se je vrnil domov šele o božiču leta 1919. Naslednje leto je v Ljubljani odprl svojo odvetniško pisarno. Vodil je vse do leta 1945. Konec marca 1941 je bil kot rezervni častnik poklican pod orožje. Po svojem vojnem razporedu je bil pomočnik poveljnika stana štaba prve armadne skupine. Razsul vojske je doživel v Petrinji na Hrvaškem. Po vrnitvi v Slovenijo, se je iz Ljubljane preselil k Devici Mariji v Polju, v Ljubljani pa je še naprej obdržal odvetniško pisarno.

Begunska leta je preživel v Italiji, delno v taboriščih v Monigo in Servigliano, delno v Rimu, odkoder je leta 1948 emigriral v Argentino. Tu je dobil najprej zaposlitev v trgovskem knjigovodstvu v Mendozii, leta 1952 je dobil enako mesto v Buenos Airesu. Leta 1964 je stopil v pokoj. Do smrti svoje življenjske družice gospe Julije lansko leto, ga je užival v Munro, medavno se je preselil k Blazinškovim v Carapachay.

Ta družina ga je namreč povabila, naj se preseli k njim, kjer mu bo nu-

dila vso oskrbo. Pokojni Jelenec je porudbo sprejel. Poleg Blazinškove hiše so nato zgradili sobico, v katero se je rajni dr. Jelenec preselil komaj dva tedna pred svojo smrtjo. Svoje sobe se je veselil ker je bil prepričan, da bo v njej mogel še več delati, brati in pisati.

NJEGOVA SMRT

V tej sobici so se 85-letnemu dr. Jelencu na veliki petek, dne 12. aprila, iztekli dnevi življenja. Umrl je od kapi zadet. Prvi napad je prenesel, toda zdravnik, ki so ga Blazinškovi takoj poklicali, je vse opozoril, da novega napada ne bo mogel več prestopiti. Tako se je tudi zgodilo. Okoli druge ure popoldne je po drugem napadu izdihnil. Krsto z njegovim truplom so prepeljali v Slovenski dom v Carapachay, kjer je ležala na mrtvaškem odru pred nekaj meseci tudi njegova žena ga. Julija.

Tudi ob tej priložnosti je Amonova družina izkazala svojo naklonjenost Jelenčevim ter sta brata Amon Blazinškovi družini nudila vso pomoč in oporo.

JELENEC ZADNJA ZEMELJSKA POT

V Slovenski dom v Carapachay so dr. Jelenca začeli prihajati kropiti rojaki, kakor hitro so ga prepeljali tja. Najprej so prišli domačini, nato pa je bilo vedno več Slovencev tudi iz drugih slovenskih naselij na področju Vel. Buenos Airesa.

Dr. Jelenec je ležal v krsti med venci, ki so jih med drugim položili rojaki, prijateljska družina šopek cvetja pa Slovenska demokratska stranka. V krsto samo je položil šopek rdečih nageljnov ing. Tone Matičič, katerega žena ga. Lina je požrtvovalno stregla rajnikovi ženi gospe Juliji med njeno boleznijo ter ji je na smrtni postelji obljubila, da bo po njeni smrti skrbela tudi za njenega moža.

V krsti je bil tudi šopek rdečih nageljnov s slovenskim trakom od Narodnega odbora za Slovenijo.

Na prsi so rajnemu dr. Jelencu položili v krsto tudi velikonočno številko Svobodne Slovenije. Vedno jo je rad prebiral. Te številke ni več dočkal. Ko mu jo je na veliki petek prinesel Homanov Pavle, je bil že mrtev. Zato so mu jo položili v krsto.

Na veliki petek zvečer je rajnega dr. Jelenca prišel kropiti tudi g. Josip Štaicer, predsednik Hrvatske delavske zveze.

Na veliko soboto so rojaki začeli prihajati v Slovenski dom v Carapachay že v jutranjih urah. Tu se je zbrala vsa izseljena Slovenija. Bili so navzoči v Argentini živeči člani Narodnega odbora za Slovenijo, predstavniki vseh slovenskih demokratičnih političnih strank skupin in gibanj, Zedinjene Slovenije, zastopniki kulturnih društev, organizacij in ustanov, odborniki ter člani obeh bojevnih organizacij. Vsi, vsi so prihitali, da rajnemu dr. Jelencu izkažejo zadnjo čast.

Pogreb je bil napovedan za pol enajsto uro. Tedaj je pristopil h krsti direktor msgr. Orehar ter zmolil pogrebne molitve za zveličanje in pokoj duše rajnega dr. Jelenca, nato so krsto zaprli ter jo prekrili s slovensko zastavo. Dr. Jelenec je nato nastopil svojo zadnjo zemeljsko pot v Olivos po istih ulicah, po katerih je pred meseci sam spremljal svojo drago ženo Julijo.

DR. JELENCU V SLOVO

Ko so na pokopališču krsto s truplom dr. Jelenca položili v grob, je po opravljenih pogrebnih obredih spregovoril najprej poslovilne besede direktor msgr. Anton Orehar. Naglašal je, da se poslavljamo pred odprtim grobom od moža, ki je vreden vsega spoštovanja, zaradi svojega

zgodnega življenja in svojega neumornega dela, velikega idealizma, svoje velike skromnosti doma in v izseljenstvu. Poudarjal je njegovo veliko ljubezen do soljudi, njegovo delo in borbo, da bi prišli do svojih pravic in do človeka dostojnega življenja.

G. direktor Orehar se ga je pa končno spominjal tudi kot dobrega kristjana. Bil je veren človek, čeprav svojega verskega prepričanja ni javno kazal. Vsako leto je na božični večer s svojo ženo rajno gospo Julijo poromal k lujanski Materi božji, kjer sta oba opravila verske pobožnosti. In ni še minilo deset dni, ko je rajni dr. Jelenec enemu od slovenskih duhovnikov razodel, da je bil na Marijin praznik dne 25. marca pri maši. Pogovarjal se je z Bogom, in motril svoje življenje z verskega vidika. Prišel je do prepričanja, da nima nobenega smrtnega greha in da zato lahko prejme sveto obhajilo. Stopil je pred oltar in s sveto hostijo sprejel Boga vase. Dejal je, da je sedaj resnično notranje pomirjen in srečen ter pripravljen na vse, ko ima urejene odnose z Bogom.

Za msgr. Oreharjem je rajnemu dr. Jelencu govoril v slovo tajnik Narodnega odbora za Slovenijo Miloš Stare.

V lepem govoru je orisal značilnosti pokojnikove osebnosti. Z dr. Jelencom ga ni družilo samo iskreno osebnostno prijateljstvo, ampak tudi najtesneje povezovalo več kot četrstoletno politično delo.

DR. JELENEC DELO ZA SLOVENCE

Rajni dr. Jelenec se je začel javno udeleževati že v dijaških letih. V prvi mladosti je bil po družinski tradiciji navezan na tedanjo Narodno napredno stranko. Ko se je pa ta slovenska politična skupina v kranjskem deželnem zboru povezala z nemškimi veleposestniki in deželi, jo je zapustil že kot višješolec. Tedaj je prišel v stik tudi z dr. Janezom Ev. Krekom ter je zahajal k njemu na sestanke. Na Dunaju je bil član slovenskega akademskega društva Slovenija. Močno se je zanimal za socialna vprašanja ter je vneto zahajal poslušat predavanja dr. Karla Remnerja o narodni avtonomiji ter o socialnih vprašanjih.

Po končanih pravnih študijah na Dunaju je leta 1909 vstopil v socialistično demokratsko stranko, ter se je še istega leta udeležil znane prve jugoslovanske socialistične konference v Ljubljani. Med prvo svetovno vojno se ni pridružil liberalnim mladim, v socialno demokratski stranki je deloval v kulturni organizaciji, pred letom 1914 v Vzajemnosti, ki je imela svojo centralo v Trstu, podružnico pa tudi v Novem mestu. Po vojni je razvijal svojo delavnost v Svobodi, Cankarjevi družbi, in po policijskem razpustu Svobode pri novi Vzajemnosti.

Politično je začel več delovati v času kraljevskega absolutizma, ko so bile vse politične stranke prepovedane. Tedaj je bil med ustanovitelji in predsednik Splošnega delavskega pravonarstvenega društva, ki je bila javna organizacija za prepovedano stranko. V tem času je bil izvoljen za člana javnega odbora Socialistične stranke Jugoslavije.

Med sovražno okupacijo se je v Ljubljani pridružil gibanju Draže Mihajlovića. Kot odločen demokrat je od vsega začetka odklanjal vsak stik z OF. Z vso vnemo je sodeloval pri prizadevanjih za ustanovitev skupnih organizacij vseh demokratičnih Slovencev. Tako pred okupacijo pri ustanovitvi Narodnega sveta dne 6. aprila 1941. Posebno aktiven je bil dr. Jelenec pri ustanovitvi Slovenske zveze, ki je nastala aprila meseca leta 1942. V njej so bili zastopani vsi miselni krogi slovenskih ideoloških taborov: katoliški, liberalni in socialistični. Dr. Jelenec je postal član njenega izvršnega odbora. Poleg dr. Jelenca sta bila v izvršnem odboru za liberalce ing. Mačkovek, ki je umrl v Dachau, in Miloš Stare za katoliški miselni krog. Pozneje je sodeloval tudi pri ustanovitvi Narodnega odbora za Slovenijo. Njegov član je bil vse do svoje smrti, nekaj časa pa tudi podpredsednik. Je bil tudi član delegacije Socialistične stranke Jugoslavije v zamejstvu odn. med ustanovitelji Bodočnosti socialdemokratske skupnosti Jugoslovanov zunanje domovine (Budućnost socialdemokratske zajednice Jugoslovena van otađbine) leta 1967 in njenega istomišljenjskega glasila Budućnost, ki ga na Dunaju izdaja dr. Živko Topalović.

Bodočnost nam je zastrta. Eno pa se mi zdi gotovo, da namreč komunisti ne bodo mogli zatreti svobode v človeški naravi in izpremeniti človeka v termita.

Ni tako važno, kdo je na oblasti v državi, bolj važno je, da se med samimi ljudmi v državi ustvari človeka vredni odnosi. Taki odnosi pa so izključeni, dokler na primer komunisti kljub boljši vrednosti obrekujejo naše pokojnike, ki so dali življenje v boju proti komunizmu, da so narodni izdajalci in vojni zločinci. Samo človek brez vsakega značaja bi lahko brez odpora mogel trpeti obrekovalnje.

Šele takrat, ko bodo komunisti priznali našim pokojnikom, da niso bili ne narodni izdajalci, ne vojni zločinci, in jim priznali čast, da so se borili za svoje ideale, ki sicer niso bili komunistični ideali, pač pa ideali pravega človečanstva, bi po mojem mnenju storili prvi resničen korak k likvidaciji podlega komunizma.

Dr. Celestin Jelenec: Kaj sodim o komunizmu? Zbornik 1965, str. 180.

DR. JELENEC MED NAMI

Bil je človek, o katerem lahko rečemo, da je bil resnično dober. Njegova rajna gospa, ki ga je imela neizmerno rada in je zanj vse življenje lepo skrbela, je med svojo boleznijo povedala: Če sem hotela o kom kaj slabega povedati, mi je vedno prestregel besedo z izjavo: Julija, najboljši človek na svetu ima vedno tudi kako napako, in najboljši človek na zemlji ima gotovo tudi kako lepo lastnost. zato ne govori o nikomer nič slabega.

Slovenski ljudje so ga zlasti dobro spoznali v begunskem taborišču Monigo in Servigliano v Italiji.

V taboriščih in v Argentini so ljudje v dr. Jelencu spoznali tudi izredno skromnega moža. Z vsem je bil zadovoljen. Do sebe strog, do soljudi dober, ljubezniv, poln dobrote.

Spoznali so v njem tudi resničnega demokrata, moža, ki je spoštoval versko ali politično prepričanje vsakogar. Zelo rad je govoril in pripovedoval ljudem zanimive stvari iz zgodovine. zlasti iz politične zgodovine.

Ne poznam človeka, ki bi tako poznal slovensko politično zgodovino kot on. Vedel je za malenkostne podrobnosti slovenskih mož iz davne slovenske preteklosti. Bil je med nami brez dvoma najboljši poznavalec komunistične partije Jugoslavije in Slovenije. Saj je osebno poznal vse starejše vidnejše komunistične funkcionarje in vedel za vse zločine partije. Zato je lahko zahteval, da ima komunistična partija umazano in krvavo politično preteklost, in je polna zločinov. Zato je povsem razumljivo, da partija tako načelnega moža, kakršen je bil dr. Jelenec, in tako velikega demokrata ni mogla pridobiti za sodelovanje z njo in njeno OF. Silne pritisk je delal nanj, od vseh strani so ga lovili in nagovarjali, naj se jim pridruži. Toda dr. Jelenec je odločno zavračal njihov ponudbe in se tudi ni strašil groženj, če bo vztrajal v taboru političnih in idejnih nasprotnikov komunizma. Vztrajal je odločno na protikomunistični strani ter pomagal graditi skupne ustanove slovenskih demokratičnih političnih strank. Ni bilo ovire, ki bi ga odvrnila od teh prizadevanj. Iz Device Marije v Polju je prihajal v Ljubljano, obiskoval dr. Natlačena, od njega hodil k dr. Kramerju. V ilegalnem delu pa je bil ves čas okupacije in revolucije tesno povezan z Milošem Staretom.

Velik je bil tedaj dr. Jelenec v svojih naporih za reševanje Slovenije pred sovražnim okupatorjem in komunističnim morilcem. In tak je ostal tudi v emigraciji.

Med 70 in 80 let je bil star pa zanj ni bila nobena ovira, da ne bi vsako soboto prišel v Svobodno Slovenijo na razgovor in izmenjavo misli o vseh vprašanjih, ki so v zvezi z delovanjem Narodnega odbora za Slovenijo. Pa je za vožnjo na Ramón Falcón in nazaj domov porabil polne štiri ure!

Pri predzadnjem takem obisku se e med razgovorom o političnem dogajanju doma, na češkem in Poljskem, znova povrnil na Slovensko formulo, pri sestavi katere je odločilno sodeloval, in predlagal, naj jo objavimo čim prej in tudi z dr. Krekovim pojasnilom „Čemu Slovenska formula“. S tem je hotel poudariti, da se od njene objave v slovenskem političnem življenju v emigraciji ni nič kaj posebnega norega zgodilo, ker je vse predvidela že Slovenska formula, ki je izhodišče za reševanje slovenske in jugoslovanske problematike po zlomu komunizma.

Odločen protikomunist je ostal do zadnjih dni. Naravnost ogorčen je bil nad komunisti, da so šli spreminjati nazive tistih slovenskih krajev, ki so se imenovali po svetnikih. N. pr. Devica Marija v Polju, št. Vido ip. Naravnost odvrtno mu je bilo tako komu-

nistično postopanje. Prav tako objava osmrtnic brez križa. Odločno je vztrajal: Mrtič mora imeti križ v osmrtnici in na svojem grobu. In ko so mu poslali od doma osmrtnico za njegovim bratom ing. arh. Jožetom Jelencem, ki je umrl 22. avgusta 1967, je naročil objavo iste osmrtnice v Svobodni Sloveniji z dne 21. septembra 1967, toda s križem. Prosil je za več izvodov, da je iz njih izrezal osmrtnico in jo poslal domov.

Njegovo protikomunistično stališče najbolj govorno potrjujejo njegove izjave, od katerih objavljamo eno v tej številki na drugem mestu.

Mož je bil izredno zanimiv. Razgovor z njim je nudil globok užitek in je človek po njem postajal bogatejši. Po politični pripadnosti je bil socialdemokrat. V resnici globoko socialno čuteč in demokrat. Zato je bil demokrat do vseh in v vsem. In poštenjak! Njegov politični koncept je bil ta, da so koristi slovenskega naroda najbolje zavarovane v Jugoslaviji. Ta pa mora biti tako urejena, da bo v resnici domovina svobodnih državljanov, da bo zveza svobodnih držav, in sedanjih republik na papirju. Stalno je zasledoval cilj, da bi se združile vse slovenske politične sile v emigraciji vsaj v glavnih vprašanjih in skupno zastavile delo za osvoboditev slovenskega naroda izpod komunistične tiranije. To je bil glavni njegov cilj: osvoboditev slovenskega naroda, nato bomo pa urejali domovino tako, da bo za vse najbolj prav, da bo vsem dobro.

Te misli je zlasti poudarjal na zadnjem sestanku na cvetno nedeljo, kot je navajal Miloš Stare v svojem poslovnem govoru.

Ne morem si misliti, da tega velikega, tega izrednega moža ni več in da ga prihodnjo soboto in potem nobeno soboto ne bo več.

Pa bo treba napraviti tako, kakor je on sam včasih rekel: E, kaj boste s tem. Delajte vsi tako naprej, da bo prav, pa bo dobro.

Da tako, dr. Jelenec, kadar bomo popuščali v vnemi za delo za narodno in demokratsko stvar, v nastopanju proti komunizmu, se bomo spomnili vaših besed, vaših naukov, vašega dela, bomo vzeli v roke Zbornika Svobodne Slovenije letnikov 1965 in 1966. V vaših globokih, idejno tako bogatih študijah v anketah „Kaj sodim o komunizmu“ in „O ciljih slovenske narodne politike“ bomo vedno našli zažodosti vzpodbud, da bomo lahko naše delo nadaljevali iz roda v rod vse dotlej, dokler slovenski narod v resnici ne bo svoboden.

Hvala in slava dr. Celestinu Jelencu!

J. Kr.

Novi umetniki slikarja Ivana Bukovca Slikar g. Ivan Bukovec je za letošnjo Veliko noč ustvaril dve novi umetnini: Lesorez Kristusovega vstajenja, ki je bil objavljen na prvi strani velikonočne številke Svobodne Slovenije in mogočno sliko Kristusovega vstajenja, ki je bila postavljena ob oltarju v Slovenski hiši pri polnočnici.

Čilski predsednik dr. Frei je sprejel povabilo sovjetske vlade za obisk Sovjetske zveze. Dan obiska še ni določen. Ob tej priložnosti namerava dr. Frei obiskati tudi Severno Ameriko.

V ZDA je vedno več znakov, da se bo v republikanski stranki poleg Nixona pojavil kot kandidat za predsednika tudi newyorški republikanski guverner Nelson Rockefeller.

Harold Wilson, predsednik britanske laburistične vlade, je v svojem kabinetu zamenjal 16 ministrov. V vlado je pritegnil tudi več predstavnikov leve in v svoji stranki, da bodo z njim delili odgovornost za nepopularne odredbe za ozdravitev britanskega gospodarstva.

Novice iz Slovenije

Tovarna za izdelovanje slovenskih gramofonskih plošč

Slovenija doslej ni imela lastne tovarne za izdelovanje gramofonskih plošč, kar je bila velika škoda za slovensko kulturno zgodovino, ker ni ohranjenih veliko kulturnih prireditev visoke umetniške kvalitete.

Slovenske gramofonske plošče so doslej izdelovali v Zagrebu ali pa v Beogradu. V bodoče jih bo pa izdelovala tovarna gramofonskih plošč HELLDON v Ljubljani. Lastnica tovarne je mariborska založba Obzorja. Vodi jo pomočnik direktorja Dušan Drolc ter je poleg Jugotona, Diskosa in Rt Beograd četrta tovarna za izdelovanje gramofonskih plošč v Jugoslaviji.

Da se je založba Obzorja odločila za zgraditev tovarne za izdelovanje gramofonskih plošč, jo je k temu vodilo dejstvo, da v založniško dejavnost ne spada več samo knjižna proizvodnja, ampak tudi zalaganje, izdajanje in izdelovanje gramofonskih plošč. Take plošče je doslej v Sloveniji že izdajala založba Mladinska knjiga, zanjo so jo pa izdelovale druge tovarne.

Količina gramofonskih plošč, ki jih bo letno izdelala slovenska tovarna HELLDON, se bo ravnala po povpraševanju. Obrat je opremljen z najmodernejšimi strojnimi napravami, ki so jih vse uvozili iz inozemstva, ter bo z lahkoto kril vse domače kulturne potrebe.

Pri izdelovanju gramofonskih plošč bodo gojili vse vrste. Predvsem pa slovensko klasično, zborovsko in narodno glasbo. V programu je tudi izdajanje gramofonskih plošč z jezikovnim tečajem za slovenske izseljence. Pripravil ga je dr. Jože Toporišč.

Ceprav je lastnica tovarne gramofonskih plošč

BRALI SMO

V „Vestniku“, glasilu Zveze društev slovenskih protikomunističnih borcev, XIX, 1968, št. 1 naslednje poročilo:

„Spričo letošnje 25-letnice ustanovitve Slovenskega domobranstva, zvestega nasledstva prvih Vaških straž in Legij, je bila želja vsega članstva DSPB Buenos Aires, da proslavo te 25-letnice priredimo vsi borci skupaj, ne glede na pripadnost Vestniku ali Taboru. Zato je starešinstvo DSPB pisalo starešinstvu Tabora v začetku marca in ga vabilo k skupni proslavi.

Medtem je g. Vule Rupnik kot najstarejši domobranski oficir razposlal osebna vabila borcem, druge pa povabil preko tiska na skupen sestanek v Ateneo Don Bosco v Ramos Mejia, kjer smo se zbrali v nedeljo, 31. marca 1968.

Po uvodnih besedah g. Rupnika in kratkem razgovoru med navzočimi je g. Rupnik predlagal, naj bi sestanek vodila oba starešina, in sicer soborec Ivan Korošec za Tabor in Bogo Pregelj za Vestnik, skupaj z neopredeljenim borcem Demetrijem Vebletom. Tako so ti trije prevzeli vodstvo sestanka; k smo odpeli Oče, mati, se je pričel razgovor o proslavi in domeni je bilo, da bo ta trojica pripravila ves delovni odbor v sporazumu z obema starešinstvoma, obenem pa pritegnila k sodelovanju vse, kakor se bodo pokazale potrebe.“

fonskih plošč v Mariboru, se je odločila za Ljubljano iz čisto praktičnih razlogov. V Ljubljani je radijska in televizijska postaja, tam so filmska podjetja in mnoge kulturne ustanove, s katerimi misli založba izmenjati tehnične storitve, razne glasbene ustanove, orkestre ter zbori.

V Dolenji vasi pri Ribnici je hud požar dne 13. marca uničil pet domačij in sicer Marije Mrhar, Marije Ambrožič, Karla Kromarja, Marije Komer in Ivana Levsteka. Ogenj je bil načel že tudi domačijo Janeza Henigmna. Požar so povzročili otroci, ki so se igrali z vžgalicami.

Opravičilo za nenestabilnost. Sodnik za prekrške piranske občine je v poročilu za leto 1967 navedel med drugim: „Nerazumljivo je stališče direktorja gostinskega podjetja v Piranu, ko smatra, da organi varnosti s pregonom in sodnik za prekrške s kaznovanjem prosti- tutek ogrožajo rentabilnost podjetja“ (Delo, 6. 3. 1968).

Vodstvo Soc. zveze delovnega ljudstva je določilo Draga Seligerja za novega glavnega urednika za dnevnik Delo. Doslej je imel ta položaj Jože Smole, ki odhaja na drugo mesto. Drago Seliger je predsednik odbora za prosveto in kulturo republiškega zbora skupščine SRS.

Maribor je dobil 8. marca avtomatsko telefonsko centralo, ki jo je izdelala tovarna Iskra v Kranju. Svojemu namenu so izročili tudi nov sistem koksialnih zvez na liniji Ljubljana—Maribor—državna meja. Vrednost teh investicij je ocenjena na 4 milijarde st. dinarjev. Dne 15. marca so na avtomatsko telefonsko omrežje priključili tudi Celje.

Mariborski gasilci so 3. marca praznovali 97-letnico ustanovitve svojega društva.

Na občnem zboru Društva književnih prevajalcev Slovenije dne 28. februarja je bil sprejet predlog o ustanovitvi odbora, ki naj bi spremljal in skrbel za čisto slovenskega jezika v javni uporabi. Ustanovili so tudi sklad za pospeševanje prevajanja, za podpiranje mladih prevajalcev ter za propagando slovenske knjige v tujini. Predsednik Društva književnih prevajalcev Slovenije je dr. Franjo Smerdu, tajnik pa prof. Janko Moder.

V Ljubljani pripravljajo nov zakon o visokem šolstvu v Slov. Predosnutek za tak zakon je že pripravila republiška komisija za visoko šolstvo. Člani te komisije so zlasti razpravljali o tem ali naj slovenska univerza združuje vse visoko šolstvo, t. j. fakultete, višje in visoke šole ali pa naj bo reprezentančna hiša najvišjih pedagoško-znanstvenih zavodov, t. j. fakultet. Večina se je odločila za zdajno varjanto. Nadalje je bila razprava o vprašanju ali naj se višje šole ukvarjajo z znanstvenim delom ali naj bo njihova glavna skrb pedagoško delo. Prevladalo je mnenje, da naj se te šole posvečajo pedagoškemu delu, znanstveno delo pa za njihove profesorje ni obvezno kot za profesorje na fakultetah in visokih šolah.

Izvršni odbor skupščine republiške skupnosti socialnega zavarovanja je sprejel sklep, naj bi se pokojnine v Slo-

Msgr. Kunstelj, pozdravljen med nami

Te dni bo prišel prvokrat na obisk k Slovincem v Argentino msgr. Ignacij Kunstelj, glavni direktor slovenskih dušnih pastirjev v svetu.

Za veliko rojakov prihaja kot stari znanec in prijatelj, za rojake med katerimi je deloval v dušnem pastirstvu že v domovini, za zotem primorske domobrance in za tiste, med katerimi je v angleškem taborišču v Lamie v Italiji opravljal dušno pastirstvo v letih begunstva.

Med Slovenci v Argentini bo lahko videl, kako smo si uredili življenje po družinah in zasebnih domovih. Videl pa tudi, kako živi izseljena Slovenija po slovenskih osnovno in srednješolskih tečajih, organizacijah in slovenskih domovih. Med nami bo na naših družabnih prireditvah, na slovenskem dnevu, na proslavah, na vseslovenskem romanju.

Ob prihodu v Argentino ga sprejemamo z odprtimi rokami. Želimo mu, da bi se med nami počutil resnično doma, kot med brati in sestrami, ki mu iz srca kličejo naproti

pozdravljen med nami!

veniji zvišale za 7,8%, ker so se v tej višini lani povečali stroški za življenje v primerjavi z življenjskimi stroški v letu 1966. Tako naj bi bila najnižja pokojnina v Sloveniji 39.800 dinarjev.

Občinska skupščina v Mariboru je potrdila statut za zgraditev umetnostnega paviljona v tem mestu.

V študentskem naselju v Ljubljani so imeli komunistični študentje dne 1. marca protestno zborovanje. Pa ne proti domačim komunističnim oblastem in obstoječim razmeram na univerzi v Ljubljani in za ureditev cele kopice vprašanj, na katere zadevajo pri študiju, ampak proti italijanskim nekomunističnim akademikom, ki se po italijanskih univerzah niso slepo udinjali diktatu komunističnih študentov v demonstracijah proti vseučiliškim oblastem ter proti vladi.

Francoski kulturni center v Ljubljani je ob sodelovanju Narodnega muzeja odprl razstavo o Napoleonu. Na njej je bilo prikazano življenje Napoleona in njegove družine, nekaj mečev in pušk iz Napoleonovih vojsk razna vojaška odlikovanja, mestni grbi Ljubljane, Beljaka, Trsta in Dubrovnika, francoska slovnica iz prvih let 19. stoletja, več odlokov, uradnih listov in razglasov.

V Idriji so ustanovili tretjo slikarsko kolonijo v Sloveniji. Prva je bila ustanovljena v Zagorju ob Savi, druga pa v Škofji Loki.

Na Premu urejajo Kettejevo spominsko sobo. Zanj bo Novo mesto pripravilo vilo in zbralo dokumentarno fotografsko gradivo, ki se nanaša na pesnikovo življenje v Novem mestu.

Nedavni pregled strokovno zaposlenih delavcev v Murski Soboti je poka-

zal, da je v tej občini kar 62% vseh zaposlenih moči na vodilnih mestih ne izpolnjuje zahtevanih pogojev. Celo na najbolj vodilnih in odgovornih mestih so moči z za dve ali tri stopnje nižjo izobrazbo kot je predpisana.

Umrli so. V Ljubljani: Pavla Grum roj. Černe, Ivanka Hladnik roj. Simčič, Marija Koren roj. Lah, Marija Koje roj. Kavčič, Jože Kunčič, nadzornik mostov v p., Silvester Krašovec, Terezija Avsec roj. Bučar, Ana Bačnik roj. Srakar, Stane Zabukovec, Frančiška Cvar roj. Bradač, Metod Marchisetti, ing. strojništva, Anton Marjetič, trgovec, France Špan, šolski upravitelj v p., Frančiška Kraljič roj. Šeme, Mitja Dobovišek, Janez Milič, vlakovodja v p., Franc Bučar, Jožica Pušenjak, Ivanka Vodnik, Rozalija Bokavšek roj. Keržin, Franc Urek, žel. upok., Rozalija Okorn roj. Novak, Marijan Požun, Mirko Oražem, ing. Franc Golli, Henčič Bizjak, dimnikarski mojster v p., Ivana Kosmač, Ivan Štrukelj, Ana Drašlar roj. Adam in Marijan Oelhofer na Rakeku, Jože Granda v Jaršah, Ignac Maver v Logatcu, Alojzija Pevec v Trebnjem, Marija Tozon roj. Cerkvenik v Vremah, Ivanka Čurk v Ajdovščini, Neža Štrajnar roj. Vene v Mokronogu, Beata Zavonil roj. Perne v Trzinu, Jurij Jenšterle, upok., na Blejski Dobravi, Janez Jemec v Senočetih, Anton Filač v Celju, Janez Rozman v Celju, Albin Jazbec biv. trg. v Kranju, Anton Lapornik v Laškem, Meta Tome v Preski pri Medvodah, Rudolf Pahor v Novi Gorici, Anton Izgoršek v Trbovljah, Alojz Papež v Črnomlju, Katarina Remih v Kočevju, Franc Kenda v Otaležu in Antonija Dolničar roj. Bačnik v Blatni Brezovici.

SLOVENC V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Maša zadušnica za dr. Jelenca | Po naročilu Narodnega odbora za Slovenijo bo maša zadušnica za rajnega dr. Celestina Jelenca, v soboto, 20. t. m. ob 7.30 uri zvečer v kapeli v Slovenski hiši.

20. redni občni zbor Slov. deklishe organizacije je bil 7. aprila v Slovenski hiši. Predsednica Helena Pleškova je otvorila občni zbor in pozdravila navzoče.

Po branju zapisnika lanskega občnega zbora so sledila poročila odbornic: tajnice, blagajničarke, kulturne ref. in športne referentke; nato pa poročila predsednic krajevnih odsekov: Berazategui, Lanús, Morón, Ramos Mejía, San Justo in San Martín. Odsotne so bile predstavnice Adrogueta in Capachaya.

Sledile so besede zvezne predsednice, ki nas je spomnila na revolucionarno bistvo mladega človeka na poživitev organizacije in iskrenost potrebe ne le po organizaciji kot tradicija, temveč tudi neko iskanje za resno združenje mladih moči, ker je tako bomo delale z veseljem ne pa zaradi čute dolžnosti. Opomnila je tudi na razdelitev dela in aktivnost vseh in vsake članice posebej.

Kot zadnja točka so bile volitve nove predsednice. Izmed delegatkinj je bila izvoljena Mila Hribar. Ostala mesta so bila razdeljena na prvi seji novega odbora, takoj po občnem zboru: podpredsednica Marija Zorc, tajnica Olga Sladič, blagajničarka Simonka Rajer, knjižničarka Marija Tomažević, sport. ref. Marta Pozelnik, gospodinja Branka Kovačič.

Vsak teden ena

PREDSMRTNICA

Srečko Kosovel

Vsi bodo dosegli svoj cilj,
le jaz ga ne bom dosegel...
ognja prepoln, poln sil
nazirabljen k pokoju bom legel.

Ogenj me v prsih bo žgal
in me ne bo mogel izžgati,
neutrujen jaz rad bi spal
takrat in ne bom mogel spati.

Občni zbor Slovenske hranilnice

Redni občni zbor Slovenske hranilnice z. z. o. z. je bil dne 30. marca 1968 v poslovnih prostorih Bmč. Mitre 97, Ramos Mejia

Predsednik Ivan Ašič je v pozdravnem nagovoru omenil med drugim, da se je število članov znatno povečalo (za skoro 28%). S tem v zvezi tudi zadružni kapital, ker je znak da se hranilnice poslužuje vedno večji krog rojakov. Organizirala je več gospodarskih predavanj, uvedla pravno posvetovalnico, za člane brezplačno, ki jo vodi dr. Vital Ašič in ki posluje od 17—19 vsako prvo in tretjo soboto v mesecu.

V zelo podrobem poročilu je tajnik Janez Amon povedal, da je upravni odbor imel v pretekli dobi 32 sej s povprečno udeležbo 75%. Na teh sejah je bilo poleg drugega odobrenih 188 prošenj za posojila, povprečno na vsako prošnjo 160.000 pesov, skupaj čez 30 milijonov. Poročal je tudi, da je bila dne 4. oktobra 1967 izvedena inšpekcija po Dirección de personas jurídicas iz La Plata, katera je našla vse poslovanje v redu.

Blagajnik Mirko Kopač je poročal, da znaša aktiva \$ 77.748.405—, ki sestoji iz denarja v blagajni in naložbe v banki 5 in pol milijonov, posojila 68 milijonov, nepremičnine in oprema 3 in pol milijone, vlog na hranilne knjižice je bilo ob koncu leta skoro 65 milijonov, zadružnega kapitala 6 in pol milijonov, obvezne in proste rezerve pa en milijon sedemstotisoč pesov.

Zelo zanimivo je bilo poročilo poslovodje Marijana Lobode, ki je povedal, da je denarni promet v preteklem letu znašal čez 233 milijonov pesov, ki je za 73% višji od prejšnje poslovne dobe, da je povprečno na vsak uradni dan bilo skoro 2 milijona prometa. Hranilne vloge so se zvišale za 54%, posojila za 83%, kapital pa za 50%.

Predsednik nadzornega odbora Božo Fink je poročal, da je pregledal vse poslovne knjige, katere je našel zelo vestno vodene, ter predlagal razrešnico, ki je bila soglasno sprejeta.

Na podlagi predložene bilance je občni zbor odobril 30% dividende, ki se takoj po občnem zboru izplačuje.

Za novo poslovno dobo je izvoljen sledeči odbor: predsednik Ivan Ašič, podpredsednik Albin Kočar, tajnik Janez Amon, pomožni tajnik Franc Pergar, blagajnik Mirko Kopač, pomožni blagajnik Miró Oman ter odborniki: Tone Javoršek, Anton Godec, Aleksander Avguštin, Avgust Maček in Lojze Boh.

Med slučajnostmi je občni zbor osvojil zamisel odbora, da se za člane uvede posmrtno zavarovanje ter ga pooblastil, da izdela primeren pravilnik.

PRED PETDESETIMI LETI:

(2)

POT DO PRVE SLOVENSKE VLADE

Dr. Tine Debeljak

Spomladni so posebej še avstrijski Nemci objavili svoje zahteve o preureditvi Avstrije, ki da mora dobiti nemško večino in nemško vodstvo. Nemški jezik naj bi se kot edini državni jezik uporabljal v uradih, pri železnicah in v vojski. Brez znanja nemščine bi ne mogel nihče v državno službo, zato naj bi se po vseh šolah učilo samo nemško. Zahtevali so seveda čim tesnejšo zvezo z Nemčijo, od katere je Avstrija že tako postajala vsak dan bolj odvisna. Avstrijska vlada je tem nemškimi zahtevam le prerada ustrezala. Tako so bile poleti prevedane slovenske čitanke, za srednje šole, češ, da so preveč „slovenske“ in „slovanske“ in kmalu nato je bil uveden nemški službeni jezik na železnicah. Proti takim ukrepom se ni bilo mogoče braniti, kajti časopisje je bilo podrejeno najstrožji cenzuri, parlamenta in državnih zborov pa kljub zahtevam političnih strank že od začetka vojne niso sklicevali (Silvo Kranjec, Na poti v Jugoslavijo).

Ljudje, ki so bili prej za Avstrijo, so se sedaj začeli oddaljevati od nje in celo nastopati proti, videč, da bi ob zmagi Osrednjih sil nemški militarizem popolnoma nadvladal Avstrijo, kjer bi govorili samo vojaki ne politiki. Tak primer je češki profesor G. Masaryk. Kot avstrijski poslanec je l. 1913 še govoril v parlamentu za potrebo njenega obstanka. Ko pa je ob začetku vojne bil pri ministru Körberju in ga vprašal, kaj morejo Čehi pričakovati po zmagi Osrednjih sil, mu je ta odgovoril: „Nismo dobro pripravljene, toda, ko bomo s pomočjo Nemcev zmagali, se Avstrija ne bo obrnila na svoji poti, ne bo osvobodila svojih narodov, ampak bo postala še bolj naduta in vam bo delala še nove težave“ (E. Ludwig: Duch a čin. Rozmluvy s Masarykom, 128). Spričo take izjave in prepriča-

nja, da od zmagovite Avstro-Ogrske Čehi ne morejo pričakovati ničesar, je Masaryk odšel še istega leta (decembra) v Italijo z namenom, da začne od zunaj pripravljati osvobodilno vojsko, katerega prvi pogoj je: razbitje stare monarhije, „ječe narodov“. V Rimu je prišel v stik z avstrijskimi Jugoslavnici, ki so tudi šli čez mejo z istim namenom (Supilo, Trumbić, Meštrovič, Vošnjak, Zupanič, Gregorin itd.). Masaryk in Beneš sta potem iz Švice in Pariza vodila svojo „Maffio“, to je: tajno zvezo čeških politikov v domovini z Masarykom skupino v emigraciji, ki je ves čas vojne dobro vršila svojo nalogo. L. 1916 sta ustanovila Narodni svet v Parizu (Narodni Rada), katerega predsednik je bil Masaryk, podpredsednik poslanec Durych, namestnik slovaški zvezdoslovec general Stefanik in tajnik E. Beneš. To je bila „jedrna sila“ za razbitje dvojne monarhije, ki je delala v tesnem sodelovanju z Jugoslovanskim odborom. Ta majhen češki odbor je bil brez notranjih trenj ter je imel nalogo, organizirati češko emigracijo (predvsem v USA) za boj proti Avstriji, zbirati vojne ujetnike v antantinih taboriščih ter iz njih pripravljati češkoslovaške legije za oboroženo pomoč Antanti. Predvsem pa, podučiti antantne politike o „češkem vprašanju“.

Jugoslovanski emigranti niso imeli take enotne organizacije. Avstrijski emigranti v Rimu so poiskali takoj srbske vladne politike za skupno borbo za ustanovitev skupne države Jugoslavije. In tu so se pokazale takoj temeljne razlike na gledanje nove države. Meštrovič opisuje ta prva srečanja s srbskimi politikci: Ko so avstrijski politikci ustanovili Odbor sedmorice (1915) in pokazali program predsedniku srbske vlade Pašiču, jim je ta svetoval, naj „ne uporabljajo imena jugoslovanske, ker to Rusji ne žele in tudi ker že itak obstaja Srbija, priznana kot zaveznik, in bi bilo boljše govoriti o Veliki Srbiji...“ (str. 52). Poslanik v Franciji Vesnić je prav tako rekel: „Vi tam nazivate povečano državo Jugoslavija? To mi Srbi nečemo nikada prihvatiti. Kad dodju Hrvati i Slovenci u nju,

neka se zove Velika Srbija“ (55)“. V Rimu je izšla v tem času tudi brošura, ki je govorila o tem, da je za Srbe važen samo izhod na morje in da se ne bi ustvarila kakšna Hrvatska država. Ta brošura je izšla na stroške Srbskega poslanstva v Rimu. Ljuba Jovanović je celo rekel: „Bosnu i Hercegovinu da nam je dobiti, ostalo Primorje če uzeti Talijani, a Hrvatska če ostati Madžarima“ (57). — Ob takem gledanju srbskih politikov na novo državo kot „povečano Srbijo“, je ta odbor — ki se je pozneje v Londonu preimenoval v Jugoslovanski odbor — dal v program „integralno jugoslovanstvo z najširšim okvirom“, v katerega bi pozneje mogli vstopiti tudi Bolgari“ (53). Že tu se je pokazal osnovni nesporazum med obema skupinama: Pašič je mislil v terminih srbske mentalitete povečanja „svoje“ države, ki naj „osvobodi“ Hrvate, Srbe in Slovence (nakar so dali v program srbske skupščine v Nišu l. 1915 — Slovence na opozorilo dr. Nika Zupaniča); Jugoslovanski odbor pa je govoril z besedami idealnega hrvatskega strossmayer-skega jugoslovanstva.

Ta razlika se je videla tudi pri ustanavljanju jugoslovanskih legij iz avstrijskih, srbskih, hrvatskih, slovenskih ujetnikov v Rusiji, ki so bili pripravljene, iz narodnih razlogov, boriti se proti Avstriji. Jugoslovanski odbor je predložil srbski vladi, da bi rad iz teh ustanovil Jugoslovansko legijo. Srbska vlada je na hitro roko ustanovila Srbske korpusse (I, II in III), ki so se potem pod tem imenom borili v sklopu ruske carske vojske proti Bolgarom v Dobruži. V njih so bili sami „prečani“ — razen poveljnikov. Glavni poveljnik: gen. Živković.

V takem položaju, ko je narod doma trpel pod vojno justico in brez svojega glasu „gotal molk“ ter krvavel na raznih avstrijskih bojiščih, predvsem ob Soči, kjer pa je zavestno branil svojo domovino pred Italijani, sta se zgodila dva dogodka, ki sta imela velik vpliv na našo usodo: smrt cesarja Franca Jožefa 21. XI. 1916 in — ruska revolucija 27. februarja 1917. (Nadaljevanje v prih. št.)

SLOVENC I P O S V E T U

KANADA

Mladina župnije Marije Pomagaj v Torontu je priredila 16. in 17. marca IV. glasbeni festival, na katerem je sodelovalo 137 fantov in deklet ter otrok. Tri točke sporeda so bile posvečene tudi škofu Frideriku Baragi.

V Windsorju sta priredila Slovenski tečaj Friderik Baraga in Mladinski klub akademijo v počastitev Friderika Barage.

FRANCIJA

Igralska družina Društva Slovencev v Parizu pripravlja za 28. aprila predstavo veseligr Namišljeni bolnik.

Dr. Jože Zabkar, zastopnik svetega sedeža pri mednarodni organizaciji UNESCO, je imel pri Slovencih v Pa-

rizu predavanje o temi „Poslanstvo in delo Cerkve v UNESCO in drugih mednarodnih organizacijah“.

Slovenski misijonar g. Martin Ocep se je moral nedavno podvreči težki operaciji. Srečno jo je preстал ter se je po njej že močao popravil.

Slovenci v Franciji bodo imeli letošnje romanje v Lurd skupno s Slovenci iz domovine od 24. do 29. avg.

BELGIJA

G. Vinko Žakelj, izseljenski duhovnik za Slovence v Belgiji, in Holandiji, ki je nedavno praznoval 50-letnico svojega rojstva, je postal duhovni svetnik in zastopnik tujih misijonarjev v škofiji Liege. K 50-letnici in k novemu imenovanju mu iskreno čestitam.

V torek, 23. t. m. ob 21. uri bo na Sovjetološkem inštitutu pravne fakultete buenosaireske katoliške univerze začetek letošnjega šolskega leta. Ob tej priložnosti bo imel univ. prof. dr. Tine Debeljak nastopno predavanje o temi: Narodna trenja v ZSSR in Jugoslaviji (Tensiones nacionales en la URSS y Yugoslavia). Vabimo našo akademsko mladino in vse, ki jih zanima politični, nacionalni in literarni razvoj pod komunistično diktaturo bodisi v Sloveniji in Jugoslaviji bodisi v mnogorodni Sovjetiji, da se predavanja dr. Tineta Debeljaka udeležijo. Slovesnost bo v veliki dvorani pravne fakultete na Juncal 1247, 1. nadstropje.

Velika Britanija bo kljub francoskemu nasprotovanju nadaljevala svojo akcijo za sprejem v Evropsko gospodarsko skupnost. Tako je izjavil predsednik britanske vlade Harold Wilson.

Ernst Benda, 43 letni berlinski odvetnik, je novi notranji minister v dr. Kiesingerjevi zahodnonemški vladi. Je odločen protinacist ter je v notranjem ministrstvu zamenjal Paula Lübkeja. Ta je odstopil, ker je Kiesinger ugodil socialdemokratom, da do leta 1970 ne bo spreminjal volilnega zakona.

SLOVENSKA HRANILNICA z. z o. z.

sporoča, da je bila na rednem občnem zboru 30. marca 1968 odobrena bilanca za leto 1967 s 30% dividendno na delnice, katere je na razpolago članstvu v gotovini ali v novih delnicah v zadrugi pisarni, Bartolome Mitre 97, Ramos Mejía, v uradnih urah ob torkih, četrkih in sobotah od 16 do 20.

SLOVENSKA ŠOLA

Študijski dan za učiteljstvo bo v sredo, 1. maja, z naslednjim sporedom: ob 9. sv. maša; ob 10. razgovor o pravi učencev za srednješolski tečaj — vodi g. ravnatelj Marko Kremžar; ob 11. referat o integraciji telesne vzgoje — g. prof. Tine Vivod. Vabljeni vse učne moči na slov. osnovnih šolah.

OBVESTILA

Sobota, 20. aprila 1968:

V Slovenski hiši ob 19. uri sestanek članov SKAD-a. Na sporedu razgovor z g. Rudo Jurčecem o svetovni politiki.

V našem domu v San Justu zvečer skupni asado, ki ga pripravlja mladina.

Nedelja, 21. aprila 1968:

Na pristavi v Castelarju Slovenski dan. Začetek z mašo ob 11. uri.

V našem domu po maši sestanek naraščajnic in naraščajnikov.

Nedelja, 28. aprila 1968:

Celodnevna prireditev v Slovenski vasi združena s sv. mašo, kosilom, ogledom napredka vasi in likofom, ki bo ob novodograjenem Hladnikovem domu.

V Slovenskem domu v San Martinu celodnevna proslava treh jubilejev.

Sreda, 1. maja 1968:

V Slovenski hiši občni zbor Družabne pravde.

V Slomškovem domu v Ramos Mejii ob 16. uri slovesen sprejem msgr. Kunstlja.

SFZ SAN MIGUEL-HURLINGHAM

priredi 5. maja

Nogometni turnir

v kolegiju Máximo

Pričetek točno ob 8.30.

Vabljeni gledalci: dekleta in fantje

Dr. Tone Žužek

ADVOKAT

Lavalle 2327/83, p. 5o. Of. 10

Urađuje ob torkih in četrkih od 18. do 20. ure

Na T.E. 34-8991/4203 vsak dan od 12. do 13. ure

Slovenski dom v San Martinu

CELODNEVNA PROSLAVA TREH OBLETNIC
v nedeljo, 28. aprila

Dopoldne ob 11: SV. MAŠA v dvorani; daruje jo generalni direktor msgr. Ignacij Kunstelj;

Popoldne ob pol 4

AKADEMIJA

s slavnostnim govorom pisatelja dr. Jožeta Krivca

Zvečer: družabni del s sodelovanjem orkestra PLANIKA

Msgr. Ignacij Kunstelj — dobrodošel!

Bivši vojniki pri angleški ednici v Lamie Campu pri Neaplju, pozdravljamo našega tedanjega kurata in sporočamo, da se bomo srečali z njim v soboto, dne 4. maja, ob 7 zvečer v Slovenskem domu v San Martinu.

Slovenska skupnost s sedežem v Ramos Mejii bo na državni praznik, 1. maja 1968, ob 4 popoldne

SLOVESNO SPREJELA

vrhovnega dušnega pastirja slov. izseljencev

MSGR. IGNACIJA KUNSTLJA

- Pozdrav
- Sv. maša
- Prireditev v čast visokemu gostu

VSI ROJAKI LEPO VABLJENI!

Bela nedelja, 21. aprila, na Pristavi v Castelarju

SLOVENSKI DAN

vabi Zedinjena Slovenija s sodelujočimi organizacijami

Začetek z mašo ob 11

PO
TO
VA
NJA

EUROTUR

TU
RI
ZEM

AV. CORDOBA 351 - T. E. 32-6077 - Bs. As.

je vaša potovalna agencija.

Oddelek za Slovence vodi Armando Blažina

OBISČITE EVROPO — poslovno ali kot turisti. SREČAJTE se s svojimi sorodniki in prijatelji. ČAS NI OMEJEN.

V tem letu BREZ vizumov.

VOŽNJA Z LADJO

tja in nazaj 427.50 USA dolarjev

VOŽNJA Z LETALOM

CELOVEC 940.50 USA dolarjev

tja in nazaj TRST 904.10 USA dolarjev

CENA ZA EKSKURZIJO

CELOVEC 705.40 USA dolarjev

60 dni (do 15. 4. t. l.) TRST 678.10 USA dolarjev

Vse na odplačevanje

25% na račun in 12 ali 24 obrokov z 12% obrestmi

LADJE: G. Cesare — Augustus — Anna C —

Eugenio C — Enrico C

Avenida Córdoba 351
Buenos Aires

Tel.: 32-6070/6077/6078/6079

Dr. FRANC KNAVS

ODVETNIK

Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital

T. E. 35-2271

Uradne ure od 17—20

Na telefonu tudi dopoldne (10—12)

Luján, Francia 952

T. E. 735 ali 516

V petek in soboto od 9—13. ure.

JAVNI NOTAR

Francisco Raúl Cascante

Escribano Público

Pta. baja, of. 2

Cangallo 1642 Buenos Aires

T. E. 35-8827

DRUŠTVENI OGLASNIK

Gospe in gospodične vsako leto za Slovenski dan rad pomagajo, da prireditve čim bolj uspe. Tudi letos se lepo naprošajo, da na belo nedeljo darujejo pecivo in tako prispevajo, da bo postrežba zadostna in da se izkupi čim več v dobrodelne namene. Že vnaprej lepa hvala. — Zedinjena Slovenija.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Milos Stare
Redactor: José Kroselj
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69.9503
Argentina

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824
Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 955.451

Naročnina Svobodne Slovenije za leto 1968: za Argentino \$ 2.500.— Pri pošiljanju po pošti doplačilo 100 pesov. Za ZDA in Kanado: 13 USA dolarjev za pošiljanje z letalsko pošto, in 9 USA dolarjev za pošiljanje z navadno pošto. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Bs. Aires. T. E. 33-7213

PORAVNAJTE NAROČNINO!
SVOBODNO SLOVENIJO

Novi HLADNIKOV DOM v Slovenski vasi ima že streho, na kateri je po slovenski navadi pritrjen smrekov vrh. Društvo SLOVENSKA VAS porablja to priliko, in vabi vse rojake od blizu in daleč na

LIKOF

ki bo v nedeljo, 28. aprila 1968, ob vsakem vremenu

Spored: Ob 10 sv. maša; ob 12 kosilo; ob 13-30 ogled gradbenega napredka vasi, zlasti novega misijonskega zavoda in Slovenskega kovinarskega podjetja; ob 15 ritmične vaje deklet, telovadni nastop mladev, slovenski narodni plesi otrok, nastop mladinskega pevskega zbora, družabni del ob sodelovanju domačega orkestra, razne igre ter jedila in pijača po priznani solidnih lanuških cenah.

Na veliki petek, 12. aprila, je umrl v Carapachayu pri Buenos Airesu v 84. letu starosti publicist in znanstvenik

gospod dr. Celestin Jelenec

bivši odvetnik v Ljubljani

član Narodnega odbora za Slovenijo, član Delegacije Socialistične stranke Jugoslavije v zamejstvu in do zadnjega dne življenja delaven in neuklonljiv član slovenske politične emigracije.

Njegovo življenje in delo ga uvrščata med naše velike može in najvztrajnejše borce za svobodo slovenskega naroda ter socialno pravično in demokratično ureditev njegovega življenja.

Pokopali smo ga na velikonočno soboto, 13. aprila 1968, na pokopališču v Olivosu.

Sv. maša za pokoj njegove duše bo v Slovenski hiši v soboto, 20. aprila, ob 7.30 zvečer.

Ohranimo ga v trajnem in hvaležnem spominu.

Buenos Aires, 13. aprila 1968.

NARODNI ODBOR ZA SLOVENIJO

Tri in osemdeset let sila vrednega zemskega žitja se je na veliki petek mirno utrnilo

gospodu dr. Celestinu Jelencu

članu Narodnega odbora za Slovenijo, prvaku slovenske socialistične stranke, da se je mogel onkraj po svoji blagi duši dvigniti z Njim v Vstajenje.

Po takih možeh raste majhen narod v velikega.

Hvaležnim, nam je v čast biti njegovi rojaki in v ponos, šteti ga med naše najvzlednejše člane.

Buenos Aires, Velika moč 1968

Slovensko planinsko društvo v Argentini

V 84. letu starosti je 12. aprila 1968 umrl naš član

gospod dr. Celestin Jelenec

V molitvi za pokoj njegove duše se pridružujemo žalujočim.

SLOVENSKA HRANILNICA z. z o. z.

Sporočam, da je 8. aprila t. l. umrla moja draga žena, mati, babica in sestra, gospa

Stanislava Črnugelj roj. Nemanič

Pokopana je bila dne 9. aprila na pokopališču v Villegas.

Zahvaljujem se preč. gospodoma bratoma Langus za podelitev sv. zakramentov in za opetovane obiske v času bolezni; prav tako vsem, ki so pokojnico obiskovali ali kakorkoli tolažili in pomagali.

Mož Franc Črnugelj